

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v S., prechodne v P., proti žalovaným **1/ P., a.s.**, so sídlom v B. a **2/ R.**, bývajúcej v K., **o neplatnosť zmluvy o mimoriadnom medziúvere a o neplatnosť odstúpenia od zmluvy o úvere**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8 C 34/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. septembra 2009 sp. zn. 7 Co 92/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Kežmarok z 13. marca 2009 č.k. 8 C 34/2008-147, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o určenie neplatnosti zmluvy o mimoriadnom medziúvere a o určenie neplatnosti odstúpenia zmluvy o úvere, a ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania. Zároveň rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi ako i žalovanej 1/ náhradu týchto trov nepriznal. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení. Za neopodstatnené považoval odvolacie námietky žalobcu o vadách konania pred súdom prvého stupňa. V súvislosti s týmito námietkami uviedol, že prvostupňový súd správne neprihliadal na opakované námietky zaujatosti vznášané žalobcom z toho istého dôvodu a správne ich nepredkladal na rozhodnutie nadriadenému súdu, pretože jednak o nich už bolo rozhodnuté a jednak sa týkali postupu sudcu v konaní o prejednávanej veci. Za správny označil aj postup súdu prvého stupňa pokiaľ vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, a to vzhľadom na

okolnosť, že riadne predvolaný žalobca sa na pojednávanie konané dňa 13.3.2009 nedostavil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Z obsahu spisu nezistil ani žiadne okolnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosti o zaujatosti konajúceho sudcu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred prvostupňovým i odvolacím súdom. Poukazoval na to, že pred pojednávaním na súde prvého stupňa určeného na deň 5.9.2008 doručil súdu námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcemu sudcovi, no súd prvého stupňa pojednávanie uskutočnil bez toho, aby ho do termínu pojednávania upovedomil o vybavení tejto námietky (o tom, že vec nepredloží na rozhodnutie o námietke zaujatosti nadriadenému súdu ho upovedomil až následne po pojednávaní). Rovnako pred pojednávaním určeným na deň 13.3.2009 vzniesol námietku zaujatosti, no do termínu pojednávania nebol upovedomený o jej vybavení. Tým, že súd prvého stupňa na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol, bolo porušené jeho právo na prejednanie veci vo svojej prítomnosti. Okrem toho prvostupňovému súdu bola tiež známa jeho dlhodobá práceneschopnosť a teda nemožnosť zúčastniť sa pojednávania zo zdravotných dôvodov. Za odňatie možnosti konať pred odvolacím súdom považoval skutočnosť, že aj odvolací súd vec prejednal v čase jeho práceneschopnosti, a bez toho, aby ho o zasadnutí informoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdmi v základnom konaní.

Odňatie možnosti konať pred súdom prvého stupňa žalobca namietal už vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd s týmito námietkami vysporiadal správne a svoje závery o ich neopodstatnenosti aj dostatočne odôvodnil. Dovolací súd len na doplnenie uvádza, že aj keď žalobca v námietke zaujatosti doručenej súdu prvého stupňa 6.3.2009 zároveň požiadal o zrušenie termínu pojednávania určeného na deň 13.3.2009 a o predloženie spisu z tohto dôvodu nadriadenému súdu, boli splnené podmienky v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie veci v jeho neprítomnosti. Napriek tomu, že žalobca nebol do termínu uvedeného pojednávania upovedomený, že jeho námietka nebude predložená na rozhodnutie nadriadenému súdu, s prihliadnutím na okolnosti vyplývajúce z obsahu spisu bolo prejednanie veci prvostupňovým súdom v jeho neprítomnosti v súlade s uvedeným ustanovením O.s.p. Zo strany žalobcu išlo totiž o opakovanú (v poradí už štvrtú) námietku zaujatosti, ktorej podstata spočívala v jeho nespokojnosti s postupom sudcu v prejednávaní veci. Na tejto podstate nič nemenila skutočnosť, že v podanej námietke zároveň uviedol, že na konajúceho sudcu podáva oznámenie na políciu a že pre postup sudcu podal proti nemu aj žalobu na ochranu osobnosti. Žalobca bol pritom súdom prvého stupňa opakovane a aj v súvislosti s riadnym predvolaním na pojednávanie určené na deň 13.3.2009 výslovne poučený nielen o tom, že na opakované námietky podané z toho istého dôvodu sa neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd, ale aj o tom, že sa neprihliada ani na námietky týkajúce sa okolností spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci. Za tejto situácie sa preto nemohol spoliehať na to, že pojednávanie bude z dôvodu vznesenej námietky odročené. Vznesenie námietky zaujatosti s prihliadnutím na uvedené skutočnosti tak nebolo možné považovať za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania a prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu nedošlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

Za odňatie možnosti konať pred prvostupňovým súdom nebolo možné považovať ani žalobcom tvrdenú okolnosť, že pojednávania určeného na deň 13.3.2009 sa nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov, resp. z dôvodu trvajúcej dlhodobej práceneschopnosti. Žalobca totiž z tohto dôvodu o odročenie pojednávania nepožiadaval, preto súdu prvého stupňa nemožno vyčítať, že sa prípadnou existenciou takejto prekážky nezaoberal. Len tá skutočnosť, že žalobca v súvislosti

s pojednávaním určeným na deň 13.2.2009, predložil fotokópiu preukazu o trvaní dočasnej práceneschopnosti z 28.1.2009, potvrdzujúceho jeho dočasnú práceneschopnosť ku dňu 31.1.2009, neumožňovala prvostupňovému súdu bez ďalšieho záver o trvaní tejto práceneschopnosti aj v čase pojednávania nariadeného na deň 13.3.2009.

Napokon nebola dôvodná ani dovolacia námietka žalobcu o odňatí možnosti konať pred odvolacím súdom tým, že odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t.j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť závisí od úvahy odvolacieho súdu), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v preskúmvanej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, keďže ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. marca 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková